

“YİNE Mİ VERGİ?” DEMENİN YÜZEYSELLİĞİ ÜZERİNE BİR KAÇ SÖZ

Vergi deyince hemen herkes şöyle bir irkilir: “Yine mi vergi?” Oysa “vergilendirme” işi, bir ülkede devletin ekonomiyi düzenlemede, bir yerden alıp bir yere aktarmada, dahası; devlet olup üzerine düşeni yapmada kullanabileceği en etkili araçtır.

Bunu biraz daha açacağız ama, daha iyi anlaşılması için önce tersinden söyleyelim:

- Vergi olmazsa, parası olmadığı için devletin icraatı olmaz
- Vergi olmazsa varlıklıdan alıp yoksula bir şey aktaramazsınız,
- Vergi olmazsa ekonomiye müdahale edecek imkanınız olmaz.
- Vergi olmazsa devlet ben yapamıyorum “birileri yapsın işletsin, parayı ona ödeyin” der.

Şimdi oturun, devletin hiç vergi almadığı bir ülke düşünün: O devlet kendi çalışanına, emeklisine, yoksuluna nasıl maaş ödeyecek; savunma, adalet, bayındırlık ve buna benzer giderlerini nasıl karşılayacak?

Tabii ki vergi olmayınca devlet de olmayacaktır.

Demek ki, vergi konusu açılınca “Yine mi vergi” demek, “yine mi devlet” demekle eşdeğerdir.

Laf bu kadar değil tabii...

“Yine mi vergi” demeyeceğiz ama, çok açık biçimde şunları söyleyeceğiz, daha doğrusu soracağız:

-Yeni vergi tamam da, şu anda yürürlükte olan vergiler neden yetmiyor? Nerelere harcanıyor?

-Vergide yapılan yenilikler mevcut vergilerdeki adaletsizlikleri yani noksanları veya fazla yükleri mi

dengeliyor yoksa aynı çarpıklıkla adaletsizliğe devam mı?

-Vergiler yetmediğinde, yeni vergiler salınarak, yeni yeni kanunlar çıkarılarak mı çözüm aranıyor yoksa verginin; idaresinden yargısına kadar bir şeyleri de düzeltiyor mu?

-Çıkarılan vergi, ekonomide gelişmeyi, piyasada canlanmayı, alt gelir gruplarını rahatlatmayı mı sağlıyor? Yoksa "bütçemiz çok açık, devlete para lazım" diye nereden ve nasıl olursa olsun sadece para "toplamayı" mı amaçlıyor?

İşte asıl üzerinde konuşulması gereken konu bu...

Eğer bunlar konuşulmuyor, "sadece" yine mi vergi deniyorsa; maalesef yapılan adeta geyik muhabbeti.

Çünkü akıllı(!) bir iktidarsanız, siz de yeni vergi salmaz, böylece tepki de almaz ama yapacaklarınızı "Sen yap-sen işlet" diye yerli yabancı "sermayedarlara" bırakıp kendi halkınızı onlara "mecburi müşteri" olarak teslim edersiniz; "icraat" sorulduğunda da "bütçe imkanları bu kadar" der, halkın devletten beklediklerini ihmal edersiniz.

*

Tartışacak epeyce tarafı var ama, çok yaygın bir ilgi olduğu için gelin bu bakış açısıyla onlardan tüketim üzerinden alınan ÖTV-KDV ile "ücretlerin vergilendirilmesi" konusuna kısaca göz atalım:

1.Türkiye'de vergicilik ne yazık ki çok uzun yıllardır devletin sadece "para toplama" meselesi olarak görülmüş ve bu konudaki kararlar "Vergi toplamakla görevli bakanlık" ile "siyaset" arasına sıkışmış, vergilemenin ekonomiye etkisi, adaleti, gelişmeye katkısı, etiği falan gibi konuları ihmal edilmiştir.

Oysa "vergileme" ne vergi profesyonellerinin, ne ilgili bürokrasinin, ne günlük siyasetin değil; "devlet-yurttaş" arasındaki hukuksal bir olaydır, bir devlet düzeni konusudur.

2.Ülkede Özellikle KDV, kısmen de ÖTV bir dolaylı vergi olarak, kim olduğuna bakılmaksızın tüketiciden alındığı için

politikasındaki sosyal adaletsizliğin en açık göstergesidir.

3.Gelir ve Kurumlar Vergisi gibi “kazanç” vergilerinin düşüklüğü, Türkiye’nin kayıt düzeninden vergileme modeline, uygulamasından yargısına kadar zaaf içerisinde olduğunu gösterir.

İstatistikler, doğrudan/dolaylı vergi karşılaştırmalarında doğrudan alınan vergiler için yüzde 30 gibi bir oran gösterse de bu “sanal” bir yüzdendir. Çünkü bu oranın içerisinde devletin kendi ödediği ücretlerden kesilen(!) gelir vergileri de vardır. Tüketicinin ödediği vergiler gerçekten halktan devlete nakit para transferidir de devlet bütçesinden verilen maaşlardan kesilen(!) paralar sadece hesabendir, bir cepten bir cebe bile değil, tamamen sanaldır.

4.Ücretler üzerinden alınan vergilerde şu üç konu birbirinden ayrı olarak ele alınmalı ve asla birbirine karıştırılmamalıdır:

-Birincisi: Hiçbir sosyal devlet, eline geçen para ile karnını doyuramayan yani yarı aç yarı tok yurttaşından vergi almamalıdır. Bu gün sadece asgari ücret değil onun iki katı kazançlar bile “yoksulluk sınırı” içerisinde ve bu seviyenin altındakilerden alınan vergilerin her kuruşu sosyal devlet ilkesiyle bağdaşmaz, anayasal haksızlıktır.

-İkincisi: Ücretler yani emek gelirleri, bu ülkede yapılan her türlü mal ve hizmet üretiminin en ciddi kalemi yani en ağırlıklı maliyet kalemidir.

Ücret üzerinden alınan vergiler, -ne işçinin ne işverenin-, sadece bir üretim maliyeti olan işçiliğin ya da istihdamın vergileridir.

Bir ekonomide istihdam üzerinden alınan vergi ciddi biçimde azaltılmadan istihdam artmadığı gibi, mal ve hizmet üretimi üzerindeki maliyet de azalmadığı için üretim seviyesi de yükselmez, dolayısıyla ne ülke içindeki yabancı mallarla rekabet edilebilir ne dışarıya mal satılabilir.

-Üçüncüsü, sözde emek taraftarlığı yaparak sadece asgari ücretlilerin vergi dışı bırakılmasını savunup üst düzey ücretleri daha fazla vergilendirmek bu ülkede daha çok kol kuvveti ile çalışılan işlerdeki vergi yükünü kaldırıp daha çok inşaat, konfeksiyon, madencilik gibi vasıfsız emek gerektiren işleri teşvik eder.

Evet, dünya terk ettiği işler için sizi çalıştırır, basit üretimi size yaptırır ama bu durumda da siyasetçilerin çok sevdiği “orta gelir tuzağına” kendi ayağınızla girmekten, daha doğrusu oradan çıkamamaktan kurtulamazsınız.

İleri teknoloji, parlak beyinlerin istihdamı ve üretime katkısı; onların yatırımcıya kaç para mal olduğuna bağlıdır. Türkiye tabii ki asgari ücretliden hatta yoksulluk sınırı içerisindeki ücretlisinden hiç vergi almamalıdır ama aslında “en yüksek ücretler dahil olmak üzere” bütün ücretler üzerindeki vergileri olabildiğince indirmelidir.

Ülkede; yetişmiş, teknolojiyi, çağı yakalamış eleman sayısı kıttır ve bu gidişle kolay da artmayacaktır.

Onlar burada kalmak, yurt dışına gitmemek için kendilerine kaç para verilecekse onu alabilmeli, devlet de onların ücretlerinden pay alma hevesine kapılmamalıdır ki kendilerini başka ekonomilere değil, bu ekonomiye bağlayabilelim.

Türkiye’den batıya beyin göçünün önünü biraz da vergi politikası ile kendimizin açtığını kabul edelim.

Ve nihayet...

“Vergicilik” asla sadece bir devletin giderlerini karşılayabilmek için kendisine “para toplaması” değil, bir anayasal uygulama, bir sosyal devletçilik, bir kalkınma projesi, bir istihdam politikası ve daha bunlara eklenebilecek çok çok şeydir.

İndirin ücret üzerindeki vergileri yoksula eziyet bitsin

İndirin ücret üzerindeki vergileri, maliyetler düşsün, üretim ve ihracat artsın ithalat kesilsin

İndirin ücret üzerindeki vergileri sanayi üç vardiya çalışsın,

paralar yatırıma gitsin

İndirin ücret üzerindeki vergileri işveren birkaç yazılımcı, birkaç mühendis daha çalıştırmaya imkan bulsun.

İndirin ücret üzerindeki vergileri ülkeyi "orta gelir tuzağında(!) tutmaktan vazgeçin.

İndirin ücret üzerindeki vergileri yetişmiş elemanlarımızın beyin göçü dursun, hatta tersine dönsün

İndirin ücret üzerindeki vergileri bu yanlış bitsin.